

SOM

ORGAN MENSUAL DE LES JOVENTUTS D'ESQUERRA REPUBLICANA ESTAT CATALA

ANY 1 N° 5 - DEPARTAMENTAL DEL SENA - DECEMBRE 1948.

EDITORIAL

M A C I À

Han passat quiza anys i la figura del que fou gran Patrici i primer President de Catalunya és mes viva i resplendeix amb mes intensitat que mai en el cor de tots els Catalans.

El mes de Nadal és per a nosaltres J.E.R.E.C., mes de tristesa i d'evocació, d'esperança i de promesa, per damunt de tot, però, és de fermesa i convicció amb els nostres ideals i destí de la nostra Patria.

Fa 23 anys Macià es trobava també exilat a França; Catalunya endogallada per la tirania Borbònica i Primo-Riverista. Privada de tota llibertat, la nostra Senyera ultrajada, privada la nostra dansa païral i tota manifestació amb caire nacional.

La persecució de patriotes era incessant i aquests es veien obligats a passar a altres països per tal de trobar aixopluc segur i lliure en escapar-se d'aquell règim opressor i tirà que sofria Catalunya.

Malgrat les febleses d'uns i la manca de confiança d'altres hi havia un home que jamai perdé la fe en els destins del nostre poble i amb coratge mai vist, amb visió clara i serena, amb una esperit calmi i la convicció ferma del perfecte idealista, l'Avi, voltat d'un grup d'homes fidels duia a cap la gesta de "Tràta de Molins".

Aquesta gesta no tingué, certament el moment de portar-la a cap el resultat que hom esperava, poc temps, però, s'havia de passar per que Macià, al retorn d'exili esdevingués, per la voluntat de tot un poble, President de la Generalitat de Catalunya.

Aquells temps tenen una gran semblança amb el nostre exili, els fets es repeteixen i la dictadura Franco-Falangista (filla predilecta de Primo de Rivera i de Royo Villanova) no ha negligit, amb mes cruïssa que llurs antecessors, de fer la seva obra anti-Catalanista i anti-obrera, contra les vores característiques del poble Català.

Nosaltres estem convençuts que si Macià hagués compartit el nostre actual exili, amb concepte mes enlairat que aquells que perdonen el temps en lluites intestines i presenten factures d'actuacions i de treballs no efectuats, la seva unica preocupació i el seu esforç haurien estat encaminats a la consecució de dues finalitats: La formació d'un veritable bloc de forces autenticament Catalanes i obreristes que amb perfecta composició amb els grups dels altres pobles Ibèrics, possibilitessin el portar a cap una acció eficaç de cura a Catalunya.

En segon lloc, una perfecta entesa amb els nostres germans de l'interior, condició essencial per a l'alliberació de la nostra Patria, cal no podem pensar que la O.N.U. u altres organismes "ad hoc" vullguin portar-nos la llibertat i la Republica en safata.

Les J.E.R.E.C. del Sena, fidels seguidors del Macià, creiem que el millor homenatge que els Catalans li podem retre és, presumint el que el Avi començaria en aquestes circumstàncies, portar a cap una veritable acció de cura a la lliberació de Catalunya.